

Mercè Rodoreda i la seva mare Montserrat Gurguí i Guàrdia.

Mercè Rodoreda

Joan Gurguí.

Conte infantil publicat a *La Publicitat*.

Una vida molt intensa

(Dades extretes de la Fundació Mercè Rodoreda)

1908-1914

El dia 10 d'octubre de 1908 va néixer Mercè Rodoreda Gurguí en una petita torre, propietat del seu avi, situada al carrer de Sant Antoni, actualment Manuel Angelon, del barri de Sant Gervasi de Cassoles, de Barcelona. Filla única del matrimoni format per Andreu Rodoreda Sallent i Montserrat Gurguí Guàrdia. Al pare, comptable d'una armeria, sempre li va agradar el teatre. La mare sentia certa inclinació per a la música. Ambdós van compartir l'afició pel teatre, en un ambient bohemi, i van assistir a l'Institut del Teatre, que dirigia Adrià Gual, per aprendre declamació. El seu tiet, a qui Mercè admirava molt, Joan Gurguí, se'n va anar a l'Argentina el 1914.

1915-1917

Va cursar els estudis de primària tot i que el seu gran mestre va ser el seu avi, admirador de Verdaguer i col·laborador de *La Renaixença*.

1917

Amb la companyia de teatre amateur de l'Ateneu de Sant Gervasi, va representar el paper de Kitty en la comèdia *El misteriós Jimmy Samson*.

1919

Joan Gurguí, que havia mantingut una correspondència regular amb la seva família, retorna a Barcelona. Mercè vivia amb entusiasme l'arribada de les cartes del tiet, aquí va arribar a mitificar.

1921

Mor el seu avi, Pere Gurguí. L'arribada del seu tiet canvia el tipus de vida de la família. S'imposa l'austeritat i l'ordre convencional.

1928

El dia que va fer els vint anys es va casar amb Joan Gurguí Guàrdia, catorze anys més gran que ella, a la parròquia de la Bonanova, de Barcelona, amb dispensa papal pel grau de consanguinitat.

1929

El 23 de juliol neix el Jordi, l'únic fill del matrimoni. Va ser aleshores quan Mercè Rodoreda va començar a fer una revisió de vida i a buscar una projecció, un treball que l'alliberés de la dependència que tenia del seu marit.

1932

Mercè Rodoreda publica la seva primera novel·la *Sóc una dona honrada?* a l'editorial Catalònia. Escriu contes per a diversos diaris.

1933

Mercè Rodoreda s'endinsa en el món del periodisme col·laborant en la revista catalanista *Clarisme*, on publica les seves entrevistes a escriptors i artistes plàstics, com també cròniques de la ciutat o viatges. Hi va col·laborar des del mes d'octubre de 1933 fins al 1934.

1934

Publica *Del que hom no pot fugir*, en les edicions de *Clarisme*, i *Un dia en la vida d'un home* en edicions Proa. A més, Mercè Rodoreda comença a relacionar-se amb el món de la literatura, a través de l'escriptor J. Puig i Ferrer, director de Proa. Per una banda, coneix Andreu Nin, que tradueix directament del rus novel·les de Dostoievski i Tolstoi, entre d'altres; de l'altra, a escriptors com Francesc Trabal, Joan Oliver, Joan Prat, conegut per Armand Obiols, integrants de La Colla de Sabadell i més tard del Club dels Novel·listes, com Rodoreda. Aquest any també surt a la venda l'assaig *Polèmia*, de Delfi Dalmau, on l'autor entrevista a Mercè Rodoreda, i en la introducció fa unes declaracions que anticipen els valors literaris de l'escriptora.

1935-1939

Escriu contes infantils a la pàgina setmanal del diari *La Publicitat*, anomenada *Una estona amb els infants*, i contes a *La Revista*, *La Veu de Catalunya* i *Mirador*, entre d'altres.

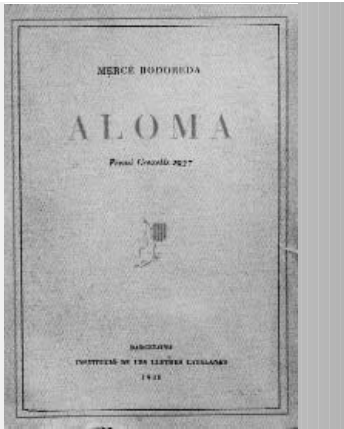
1936

Publica la seva quarta novel·la, *Crim*, rebutjada més tard per la mateixa escriptora, com també va fer amb les tres anteriors.

1937

Comença a treballar com a correctora de català al Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya. Coneix a escriptores com Aurora Bertrana i M. Teresa Vernet. També coneix a Susina Amat, Julieta Franquesa, Anna Murià i Carme Manrubia. Amb *Aloma*, la seva cinquena novel·la, guanya el Premi Crexells. Andreu Nin, amb qui Rodoreda va mantenir una relació sentimental, mor assassinat. Aquest mateix any Mercè Rodoreda i el seu marit, Joan Gurguí, se separen.

ESPECIAL ANY RODOREDA

Aloma, 1938

A Roissy-en-Brie, Mercè Rodoreda i Armand Obiols (pseudònim de Joan Prat).

Vint-i-dos contes, 1958

1938

La Institució de les Lletres Catalanes a Barcelona publica *Aloma*. Mercè Rodoreda viatja a Praga amb l'escriptor Francesc Trabal en representació del PEN Club de Catalunya, i llegeix una salutació redactada pel poeta Carles Riba.

1939

Mercè Rodoreda se'n va a l'exili el 23 de gener, i deixa el seu fill amb la seva mare. Surt de Barcelona juntament amb altres intel·lectuals en un bibliobús de la Institució de les Lletres Catalanes que els trasllada a Girona, d'on passen al Mas Perxés, a l'empordanesa Agullana per dirigir-se, després, a Perpinyà i Tolosa. Finalment, es va instal·lar en un castell del segle XVII, que acollia refugiats a Roissy-en-Brie, prop de París. En aquest castell va viure durant uns mesos amb altres escriptors com Anna Murià i família, C.A. Jordana i família, Armand Obiols i Francesc Trabal. En aquest marc comença la relació entre Rodoreda i Obiols, la seva parella a l'exili. La Segona Guerra Mundial trenca, però, l'estabilitat de Roissy i els obliga a començar el periple de nou: uns escullen l'exili cap a Hispanoamèrica i altres, com ara Rodoreda i Obiols, decideixen quedar-se a Europa.

1940-1944

Fugida de París amb l'entrada dels alemanys. Acabada la Segona Guerra Mundial, Mercè Rodoreda es va instal·lar a Limoges i al cap de poc temps a Bordeus, juntament amb Joan Prat. Durant aquests primers anys es va guanyar la vida cosint per a uns magatzems. També va escriure contes, que primer va publicar en revistes de l'exili i posteriorment va reunir a *Vint-i-dos contes*.

1946

Es traslladen a París, al carrer Cherche-Midi, al costat de la zona on es reunien els intel·lectuals: Saint-Germain-des-Prés. Va continuar escrivint contes i va començar dedicar-se a la poesia. Mentrestant, Obiols treballa com a responsable de la *Revista de Catalunya* a l'exili.

1947-1953

Mercè Rodoreda comença a tenir problemes de salut i pateix una estranya paràlisi al braç dret que li impedia escriure molta estona seguida. En aquella època, tenia de mestre per a la seva poesia i, en ocasions, de corrector, a Josep Carner. Amb ell va mantenir una intensa i afectuosa correspondència. Precisament, Rodoreda va ser guardonada amb diferents premis per la seva obra poètica. Va guanyar la Flor Natural als Jocs Florals de 1947 a Londres. L'any següent, va tornar a guanyar el mateix premi als jocs de París. Finalment, el 1949 va ser nomenada "Mestra en Gai Saber" a Montevideo.

1951

S'interessa per a la pintura i coneix als pintors més destacats de l'època com Picasso, Klee, Kandinsky o Miró, als quals intenta imitar.

1952

Se'n va al balneari Châtel-Guyon, prop de Vichy, on a més de recuperar-se gaudeix d'una soledat que li permet endinsar-se de ple en l'obra creativa.

1954

Rodoreda fixa la seva residència a Ginebra, ja que Obiols treballa en aquesta ciutat com a traductor de la UNESCO. Segueix conservant la seva habitació de París. L'al·leugeriment econòmic els permet llogar un apartament a un barri burgès al carrer Vidollet. També es dedica esporàdicament a la pintura. Es casa el seu fill.

1956

Envia a un premi de Mèxic tres sonets: *Evocació dels morts*, que pertanyen al projecte inacabat *Món d'Ulisses*, que presideix Agustí Bartra. Guanya i els hi publiquen a la *Gaseta de Lletres*, suplement literari de *La Nova Revista*. A Barcelona, clandestinament, es convoquen els primers premis literaris en català. Rodoreda guanya el Premi Joan Santamaria amb el conte *Carnaval*, escrit a Bordeus durant la guerra.

1957

Guanya el Premi Víctor Català amb la recopilació de contes que ha escrit a l'exili, sota el títol *Vint-i-dos contes*. Aquest guardó significa l'embranchida definitiva per continuar una obra ara ja imparable.

1958

Publica *Vint-i-dos contes*.

1959

Presenta al Premi Joanot Martorell *Una mica d'història*, que es publica al 1967 amb el títol *Jardí vora el mar*. Escriu el conte *Rom Negrít* per *Els 7 pecats capitals* vistos per 21 contistes. Comença a escriure *Colometa*, la futura *La Plaça del Diamant*.

1960

Presenta *Colometa* al Premi Sant Jordi. No guanya, però obté el vot de Joan Fuster, que la recomana al Club dels Novel·listes. El seu director, Joan Sales, s'interessa molt per a la novel·la i inicia un contacte epistolar amb Mercè Rodoreda. Obiols fixa definitivament la seva residència a Viena per motius de treball.

ESPECIAL ANY RODOREDA

Revisada i
corregida per
l'autora, *Aloma*,
1969

*La meva Cristina i
altres contes*, 1967.

Jardí de la torre de Romanyà de la Selva.

Inauguració de la plaça del Diamant, 1980.

1961

Envia *La Mort i la primavera* al Premi Sant Jordi, novament sense èxit. És publicada pòstumament el 1986.

1962

Publicació de *La Plaça del Diamant* al Club dels Novel·listes.

1964

Mor Montserrat Gurguí, mare de l'escriptora.

1965

El 25 d'agost escriu a Joaquim Molas en resposta a la sol·licitud de posar en marxa l'edició de les seves obres completes. Rebutja la publicació de les quatre primeres novel·les i accepta reelaborar *Aloma*. Comença a ser reconeguda fora de Catalunya gràcies a la traducció de les seves obres. La primera és la de *La Plaça del Diamant*, traduïda a l'espanyol al 1965, a l'anglès (1967), a l'italià (1970), al francès (1971), etc.

1966

Publica *El Carrer de les Camèlies*, que rep el Premi Sant Jordi. Mor el seu exmarit Joan Gurguí.

1967

Publica *Jardí vora el mar*. *El carrer de les Camèlies* rep el Premi de la Crítica. Es publica el volum de contes *La meva Cristina i altres contes*. Mentrestant, escriu *Mirall trencat*.

1969

Publica la nova versió d'*Aloma*. *El carrer de les Camèlies* rep el premi Ramon Llull.

1970

A partir d'aquest any, es multipliquen les traduccions de les seves obres.

1971

Mor a Viena Armand Obiols.

1972

Mercè Rodoreda passa l'estiu a Romanyà de la Selva, a El Senyal, la casa de la seva amiga Carme Manrubia. Aquí hi arriba a viure sis anys, fins que el 1978 té construïda la seva pròpia casa.

1973-1975

Acaba *Mirall trencat* a Romanyà, que es publica el 1974. Tanca el pis de Ginebra. Comença a escriure *Quanta, quanta guerra...*

1976

Primera tesi doctoral sobre la narrativa de Mercè Rodoreda, obra de Carme Arnau.

1977

Edicions 62 inicia la publicació de les seves *Obres completes*.

1978

Versió televisiva d'*Aloma*, dirigida per Lluís Pascual. Publica *Semblava seda i altres contes*, amb narracions escrites des de la guerra fins a la mort d'Obiols.

1980

Es publica la recopilació de *Tots els contes*. Rep el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i el Ciutat Barcelona per *Viatges i flors*. Amb *Quanta, quanta guerra...* guanya el Premi Crítica Serra d'Or. Les dues obres són publicades aquest mateix any.

1982

S'estrena la versió cinematogràfica de *La Plaça del Diamant*, dirigida per Francesc Betriu. Escriu *Imatges d'infantesa*, breus relats biogràfics publicats a la revista *Serra d'Or*.

1983

Mor el 13 d'abril en una clínica de Girona.

**FINQUES
CARNER**

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni Mº Claret, 18 - SABADELL
Tels. 93 725 47 66 - 93 725 49 76

RESTAURANT
cuina de mercat

Pintor Borrassà, 43-47 • 08205 SABADELL
Tels. 93 727 70 42 - 93 726 27 91

www.admcodina.com

Concepció, 25, 1er - Sabadell
Tels: 93 726 03 45 - 93 727 33 01